

Лѣте, когато житото узрѣе, гледката става още по-красива. Повѣе ли вѣтъръ, нивитѣ приличатъ на развълнувано море. Тукъ-тамъ се бѣлѣе забрадката на нѣкоя жетварка. Надвечеръ небето почервява отъ лжчитѣ на залѣзващото слънце, което, като че ли не иска да залѣзе. Щомъ се мръкне, селото потъва въ хладина. Чува се камбаненъ звънъ. Наоколо мирише на прѣсно сѣно. . . Презъ есеньта цѣла Добруджа изсѣхва и се готви за сѣнъ.

— Хубава си Добруджо, макаръ да си поробена. Очакваме да изгрѣе зората на свободата, както за тебе, така и за всички поробени бѣлгарски земи.

гр. Варна

Геновевка Горанова IV а отд.

Буря.

Посветено на милия ми татко.

Буря вие, снѣгъ прилита,
Черна нощъ въ ледъ обвита.
Нѣма блѣсъкъ на звездитѣ,
Свири бурята въ скалитѣ.

Майчина любовь

Посветено на мама.

Милий Боже помогни ми,
Пази ми децата сладки,
Старинитѣ уследи ми,
Дай ми дни добри благатки.

сѣчинила Росенка Василева уч. I отд.

Пролѣтъ

Настжпи пролѣтъ, настжпи
И всѣко дърво напжпи.
Тя дойде с' своята премѣна
Весела, мила, засмѣна.
Малкитѣ треви зелени
Растатъ и ставатъ голѣми,
Пчелички мили мѣнички
Лѣтятъ и пѣятъ пѣснички.
Слънчице топло припече
И всичко живо напече,
Децата всички мѣнички
Гуркатъ се въ топли водички.

Варна

Баска-поетеска.

I отд.